

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.

Za ožnanila plačuje se od četiristopne petiti-vrste po 6 kr., če se ožnanilo jederkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ožnanila t. j. vse administrativne stvari.

Iz državnega zbora.

(Konec.)

Dr. Gregor govori nadalje: Tako daleč bi bili že torej prišli v naših prijateljskih odnosih z Nemčijo. In če so ta pretenja resnična, mari že ni danes nemško-avstrijska zveza razmerje slabšega k močnejšemu ter mari ne teži slabšega? Mari taki komentari, kakeršne smo čitali te dni v nemških listih, ne zarude lic vsacega pravega Avstrijca in ga ne napolnijo z globoko sramoto? Avstrija mora biti močna, da bode lahko raztrgala zvezo, če se bode zdelo potrebno ter se jej ne bode bati sile, s katero jo hočejo prisiliti, da ostane v prijateljstvu. Kar govorim, ne govorim iz kacega posebnega prijateljstva do Avstrije, ali pa zaradi tega, da bi kazal lojalnost svojo. Jaz ničesar ne storim, da bi se bahal z lojalnostjo, in kar se Avstrije tiče, dose-daj še ni ničesar storila, da bi zaslužila posebno ljubezen in hvaležnost naroda češkega. Z nesrečnimi in napačno vojenimi vojnami se je Avstrija izneverila poklicu svojemu, mesto da bi bila varstvo in zavetje narodom, ki so se združili v tej državi, da bi se mogla tem močnejše braniti napadom političnih in narodnih nasprotnikov, je avstrijska politika več nego jedno stoletje le slabila sile narodov, kakor bi jih hotela pripraviti za lahek in ugoden plen njenim sosedom. Ta nesrečna politika bila je največji vzrok slabosti Avstrije, vzrok njenim velikim zgubam in udarcem, ki so jih pretrpela zadnje stoletje. In kar se tiče Češke, so avstrijske vlade, s časa nesrečne germanizujoče centralistične sisteme le slabile in zatirale češko narodnost. Bil je čas, ko so uničenje češke narodnosti bili celo vsprejeli v državni program in vendar mora vsak misleči človek priznati, da bi bil češki narod lahko najmočnejša ograda proti nikoli mirujočim aspiracijam avstrijskega severnega sosedu. Te nesrečne in osodepolne politike pa Avstrija do danes ni opustila. Le jedenkrat je pal lahek solčni žarek, to je bilo dne 12. septembra 1871. ko je izšel cesarski reskript. Ta žarek je hitro izginil kakor bleščeča fata morgana in v srci češkega naroda zapustil je želo britkega prevarenja!

Hvaležnosti torej Avstriji nismo dolžni in iz hvaležnosti za vojni zakon glasovali ne bomo. Če

bi se hoteli ravnati po britkosti, ki jih čutimo v prsih svojih, glasovali bi zoper zakon, ko bi ravnali po željah volilcev svojih, glasovali bi zoper zakon, če bi slušali zapeljive glasove popularnosti, glasovali bi zoper zakon, če bomo pa vendar glasovali za vojni zakon, storili bomo to, ker še nismo zgubili poslednjega upanja, da bode Avstrija vendar spoznala, da je navezana na narode svoje, da je vsa njena prihodnost in moč v njenih narodih.

Če pa glasujemo za prehod v podrobno debato, se iz tega še ne sme sklepati, da se soglašamo z vsemi njegovimi trdimi, nepravilnimi in nevsječnimi določbami in glasovali bomo torej za vsako zboljšanje in olajšanje, naj se predlaga od katere strani koli. (Odobranje na klopih Mladočehov. Govorniku častitajo.)

Kaltenegger predlaga konec debate, kar vzbudi veliko nevoljo in gibanje mej levičarji. Dr. Kronawetter predlaga, da se glasuje po imenih, da bode prebivalstvo vedelo, kdo ovira, da se ne more dosti obširno in temeljito razpravljati o zakonu, ki za celih deset let naklada vsemu prebivalstvu takov davek v denarji in krvi.

Konec debate bil je vsprejet s 103 proti 97 glasom

Generalnima govornikoma izbrana sta bila od leve dr. Bärnreither, od desnice pa Javorski. Ko so se stavile še tri interpelacije, se je zaključila seja.

Trganje zemljišč kmetskemu stanu pogubno.

(Govor dr. Gregorja v državnem zboru pri razpravi o dednem nasledstvu na kmetih dne 30. novembra t. l.)

(Konec.)

Navajal sem vse to hoteč dokazati, kako more svobodno trganje in razkosavanje zemljišč uničevati tudi tako izborne naprave agrarske, kakor so jugoslovanske zadruge. Sedaj želim še navesti ali omeniti še drugo, tudi slavjansko agrarno napravo. To je ruski — mir. Tukaj družijo se rodbinsko zemljiščno lastništvo z občinskim. Več rodbin vkupaj stori občino. Kar posedu rodbina okoli svojega dvorca, to je rodbinska last. Kar pa ona v poljedelstvo potrebuje njiv, travnikov, pašnikov, gozdov, to je občinsko ali mirovo ter se ne more ne z

dalgovu obložiti ne razprodati. Car Aleksander II. dovolil je mir ali občinska posestva razdeliti mej posamezne rodbine. Toda le malo kmetov se je tega dovoljenja posluževalo. Ogromna večina ruskih kmetov, okoli 50 milijonov, prebiva na svojih rodbinskih in občinskih posestvih varno tako, da jih s teh ne more pregnati noben grajščak, noben upnik, noben oderuh. Naposled omenjam še izvirnega načina, po katerem so severni Amerikanci agrarno vprašanje umeli tako ukrenoti, da imajo sedaj krepak kmetski stan srednje velikosti.

Prvi naseljenci angleški osnovali so si v Ameriki ogromna veleposestva. Pristaš demokratov in predsednik Jefferson hotel je ona veleposestva razbiti. Poslužil se je najboljšega sredstva, rimskega prava s svobodnim trganjem zemljišč. V 60 letih bilo je delo dognano, veleposestva razrušena. Toda prikazala se je druga nepovoljnost, pritličasta posestva, zadolženje in odiranje po oderuhih. L. 1837. pobegnili so mnogi dolžniki pred neusmiljenimi upniki v deželo Teksas. Da bi tukaj pred temi varni bili, sklenila je država Teksas zakon, kateri prepoveduje s hišo preskrbljeno zemljišče prodati zavoljo dolgov. Dom, domača hiša bi naj ostala rodbini nedotakljiva. To je prvi zakon o kmetskih domih nerušljivih — Heimstattengesetz. — Kmalu osnuje se agrarna stranka, katera ni mirovala, dokler neso vse zavezne severoameriške države sklenole podobnih zakonov na korist kmetskemu domu. Sedaj imajo že krepak kmetski stan, čegar posestva so srednje velikosti, 10 do 160 akres, na katerih živi nad 5 milijonov kmetskih rodbin; teh zemljišč ne smejo razkosavati zaradi dolgov pa tudi ne prodavati.

Severni Amerikanci so praktični ljudje. Svoje politične svobode strogo varujejo. Toda učenjakov predhodke in prazne besede liberalcev brez pomišljanja takoj zavržejo, ko izpredvidijo, da so pogubne. Jednako bi tudi naj postopali sedaj mi, ko se moremo prepričati, kako svobodno trganje zemljišč tudi naš kmetski stan tira v propast. Tukaj treba pomagati, to pa hitro, sicer nam kmeta hvalešane liberalne svobode kar uničijo. Sploh pa to ni več vprašanje za domorodca in človekoljuba. Temu glavna skrb sedaj je, kako bi se naj pomagalo? Priznavam in sem tega popolnem prepričan, da po

LISTEK.

Matične knjige za leto 1888.

II.

2. Slovenci in 1848. leto.

Spisal Josip Apih.

(Konec.)

Prepir o bojah nam zopet kaže nemško nestrpljivost, katera ni htela priznati Slovincem pravice, da nosijo svoje barve. Ko je ministerstvo odločilo, da so barve kranjskega grba belo-modro-rudeče, zavlada je v Ljubljani veliko veselje in dne 3. oktobra so praznovali ta odlok z baklado in serenado. Narodna organizacija se v Slovincih ni mogla tako naglo osnovati, kakor pri Čehih in Poljaki, ker je bilo preveč središč po deželah, namesto jednega, odkoder bi se moralo voditi vse gibanje. Razna že omenjena narodna društva so čestokrat delovala brez mejsobnega sporazumljenja. Zato so volitve v deželni zbor našle Slovence nepripravljene ter se vršile najbolj s stališča agrarnega. Odprava tlake in desetine brez odškodnine

bila je parola na voliščih. Vender je bilo izvoljenih nekaj iskrenih rodoljubov: dr. Kavčič za Ljubljano, dr. Kranjec v Slov. Gradcu, Andr. Dominkuš na Ptui, dr. Fran Miklošič v Št. Lenartu, Miha Ambrož v Loki, K. Doljak in A. Črne na Goriškem. Kako so se slovenski poslanci vedli v državnem zboru, katere nasvete da so stavili in kako glasovali, opisuje pisatelj v 9. poglavju, iz katerega vidimo, da neso imeli mej seboj nobene prave zveze ter je vsak delal politiko na svojo pest.

Deželni zbori, ki so se po nekem provizičnem volilnem redu zbrali meseca junija, obravnavali so tudi narodnostno vprašanje. V štajerskem deželnem zboru je slovenski poslanec Kreft protestoval proti § 1. deželnega reda, kateri se je glasil: „Štajerska je enotna in nerazdružljiva vojvodina.“ Kreft je prečital izjavo: „Mi Slovinci smo že uležili prošnjo pri državnem zboru, da naj nas združe s Kranjsko; mi hočemo ostati Avstrijci, a osnovati hočemo posebno kronovino; razdruženje Štajerske ni nemogoče, kajti Mali Štajar se je združil z ostalo deželo še-le pred 400 leti.“ Kreftovega protesta pa niti slov. poslanci neso podpirali,

največ iz formalnih razlogov. Vender so dosegli, da se je v upravnem oziru gledalo na narodnost in da je spodnja Štajerska obsegala ves slovenski del Mariborskega okroga in celi Celjski okrog. Kranjski deželni zbor za narodnost ni imel nobene pomenljivosti, ker so nadvladali kmetski zastopniki, ki neso imeli druge skrbi, nego odpravo tlake in desetine. Koroški zbor je tudi proglasil Koroško za nerazdružljivo vojvodino. Poslanca dr. Rulič in Milonik sta zahtevala, da morajo uradniki umeti slovenski in da se naj slovenščina uvede tudi v šole. Zbor je sklenil, da naj vlada ustanovi v Celovcu stolico slovenskega jezika. Dandanašnji zbor bi kaj takega ne zahteval.

V burnih oktoberskih dnevih je večina slovenskih poslancev ostala v Dunajskem državnem zboru in se pajdašila z levico, dasi se večina naroda ni ujemala s tem postopanjem, temveč je zavzela stališče čeških poslancev, ki so zapustili zbor. To se je najbolj pokazalo, ko so emisarji z Dunaja in iz Gradca prišli Slovence nagovarjati, da naj bi osnovali črno vojsko Dunaju na pomoč proti Jelačiću in Windischgraezu. Nikdo jih ni poslušal. Zares v tem za Avstrijo in dinastijo odločilnem trenutku bili

zgledu slavjanskega mira ali zadruga pri nas postopati ne moremo. Celó slavljansko prebivalstvo v Cislajtaniji žalibog nema več pravega spomina na ove naprave. Prikladnejši našim razmeram so zgledi hanoveranskih kmetijskih dvorov in severoameriških kmetijskih domov. In to pot krenil je tudi zakon, o katerem se danes razgovarjamo, ker v § 16 (17) odbija svobodno trganje kmetijskih posestev.

Nasprotnikom ne ugaja oni paragraf ter priporočajo drugih sredstev kmetom v pomoč, namreč: svobodno novo šolo, denarstvenih zavodov, društva in državno enketo, ki bi naj še preiskavala, je li res, da kmetijski stan propada, zakaj in kako mu pomagati? Več teh sredstev imamo itak že dolgo, novo svobodno šolo že 20 let, mnogo hranilnic in posojilnic, zakon za delovanje v družtvih. Toda ukljub temu propada kmetijski stan, gotov dokaz, da ona sredstva neso prava; kmetu je treba zdanejših, treba ga storiti zmožnega, da se more sam organizovati. Osamljen je, preslab boriti se uspešno zoper sile kapitala. Da se trganje zemljišč zabranjuje, to je na korist kmeta, njegove rodbine, občine in naroda. Kaj se zgodi, kadar kmet propada? Hudi nasledki ne zadenejo samo njega, ampak tudi njegovo ženo, otroke, vso rodbino. Ako kmet posestvo vsled svoje lahkomiselne zapravljalivosti ali kake nesreče zgubi, trpi tudi njegova rodbina; pahena je s posestva v žalostno nemaništvo, občina, dežela pa dobi naposled vse na oskrbovanje.

Po mojem mnenju je torej potrebno kmeta braniti zoper silo kapitala in veleposestva, kar se najloži dosega, ako se svobodno razkosavanje in razprodavanje zemljišč modro omeji.

Zoper nasvetovano državno enketo pa zelo odločno ugovarjam. Meni je ta državni zbor dovolj — enketa. Sijajnejši ni mogoče sklicati. Saj vidimo tukaj zbranih kmetov, meščanov, plemenitašev, uradnikov, sploh zastopnikov raznovrstnih. Tri leta je odbor pretresaval agrarno vprašanje, podpiran od vlade. Mislim, da nam more zadostovati toliko preiskovanje.

Sicer pa kaj bi neki takšna enketa preiskovalna naposled iztaknila? Gotovo le to, kar že itak vemo: kmetu se huda godi, treba mu pomagati. No, sklenimo to in storili bodemo najbolje svojo dolžnost! (Dobro, na desni! — Govorniku se od mnogih strani čestita.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 14. decembra.

V predvčerajšnji seji **državnega zbora** se je dovolilo, da se nadaljuje grajenje železnice, ki bode vezala Sarajevo z morjem. Ta železnica, ki je velike narodnogospodarske važnosti za Bosno, bode v treh letih dodelana. — Potem se je nadaljevala specialna debata o vojnem zakonu, ki pa ni bila posebno zanimiva. Vspregel se je paragraf za paragrafom, ne da bi se bilo dosti ugovarjalo. Omenimo le, da je Vašaty izrekel pomislek, da bi se dopolnilna rezerva mogla dovolj izvežbati v petih mesecih, dočim se morajo drugi vojaki vaditi tri leta. Poslanec Tausche je pa priporočal vladi, da bi se bolj gojila telovadba po šolah, da bi v industrijskih krajih se prepovedali plesovi in omejilo žganje pitja, kar slabi mladeniče, da neso potem

so Slovani rešitelji Avstrije, nadejaje se pa tudi, da bode cenila na merodajnem mestu to vernost, kadar pride do nove osnove Avstrije. Prišlo je do nove osnove, a njeni stvoritelj bil je Bach.

Slovenske zahteve in pridobitve (12. poglavje) bile so le skromne, vendar je bil storjen začetek slovenskemu uradovanju in tudi v osnovnih šolah je slovenščina tu in tam postajala učni jezik. Celo v koroški Doberlivi so učitelji sklenili, da bodo poučevali slovenski. V Ljubljani se je ustanovila slovenska poljedeljska šola, na kateri sta poučevala Dežman in dr. Orel. Leta 1848. pa je rodilo tudi idejo slovenske univerze v Ljubljani. Sprožil je to idejo dr. Sporer, ravnatelj kirurške šole in liceja. Mestni zastop Ljubljanski je radostno pozdravil idejo univerze, — a obžaloval, da ne more dati nobene podpore. Vlada je 5. oktobra res obljubila univerzo v Ljubljani in je pozvala „Slovensko društvo“, da naj jej nasvetuje strokovnjake, ki hote začeti slovenska predavanja o civilnem in kriminalnem pravu. Doktor Ulepič in dr. Kavčič sta v državnem zboru zagovarjala potrebo slovenske univerze, katero je vladni zastopnik Feucstersleben pripoznal, imel je le pomisleke zaradi stroškov. In ko je državni zbor že

sposobni za vojake. Govornik je priporočal, da bi se znižala carina za kavo in slanike, da ponekod ne bodo ljudje jeli le krompirja. Vojakom se tudi mora hrana zboljšati. Kosilo že zadostuje, zajutrek se pa že mora zboljšati, mesto prežganke ali črne kave naj bi se dajala mlečna kava. Skrbeti bi se tudi moralo za večerjo. Slovenski poslanec Pfeifer je priporočal, da bi se bolj gledalo na boljšo higijeno v šoli in pa skrbelo bolj za revne učence, pohajajoče ljudsko šolo. Sedaj mnogi opoludne nič kuhanega ne jedó. Občine in privatni dobrotniki ne morejo storiti vsega. V šoli se ne smejo izrežati le kandidati za bolnice, temveč treba gledati, da od gojimo zdrave ljudi, ki bodo sposobni za vojake. To je pa le mogoče, če učenci dobivajo zdrave in tečne hrane. Poslanec Türk je priporočal, da bi se vsaj onim, ki znajo dobro čitati in pisati, dovolilo, da bi le dve leti služili pri vojaki. Poslanec Vitezić govoril je proti povišanju službenih let v mornarici, ker bi to bilo na škodo trgovski mornarici. Dveletno aktivno službo zagovarjal je pa jako dobro tudi Kronawetter. Njemu se zdi, da bi se oni, ki je dovršil ljudsko šolo vendar v dveh letih izuril v dobrega prostaka, če se oni, ki je napravil maturo, more izobraziti v enem letu za dobrega častnika. Na Pruse ne treba povsod gledati, naj služijo makari dvajset let. Mi naj po svojih skušnjah in svojem razumu odločujemo. Večina se za vse te nasvete ni brigala in vsak paragraf vsprejela nepremenjen. Le nekatere želje je izrazila v resolucijah, za katere seveda se vlada ne bode brigala.

Zaupni možje **čeških** Nemcev sešli so se te dni bili v Pragi. Sklenili so, da se Nemci ne udeležijo razstave, ki se misli prirediti leta 1891. v Pragi.

Ogerskej zbornici poslancev predložilo se je poročilo brambenega odseka o novem vojnem zakonu. Odsek je sklenil mej drugim tudi resolucijo, da bi rezervni častniki smeli napraviti izpit v državem jeziku, to je na Ogerskem v madjarščini, na Hrvatskem v hrvaščini. Dokazati bodo pa morali, da znajo toliko nemški, kolikor treba za službo.

Vnanje države.

Po jutrnjim bodo volitve v **Srbiji**. Če se kaj nepričakovanega ne pripeti, dobili bodo radikalci veliko večino. Kralju to gotovo ne bode ugajalo, ker bodo radikalci skušali spremeniti načrt ustave, ki se bode predložil skupščini tako, da bode bolj omejili pravice krone. Mnogi že mislijo, da bode velika skupščina najbrž razpuščena, predno začne delo svoje.

Mi nismo nikdar verjeli, da bi bili **Italijani** kedaj pravi prijatelji Avstrije. Naj vlada še tako hlini prijateljstvo z Avstrijo, narod pa v srci vedno goji sovraštvo proti nam. To se je pokazalo te dni v Genovi. Slovesno se je praznovala obletnica, ko je 1846. leta ustaja pregnala avstrijsko vojsko iz Genove. V velikem sprevodu, katerega so se udeležili vsi dijaki in delavska društva, se je pomikal narod s 140 zastavami in 12 godbami proti hiši, kjer je umrl jeden vodij ustaje, Accivelli. Godbe so igrale marsellaiso. Zvečer je bila razsvetljava, drugi dan slovesna božja služba, katere se je udeležil ves mestni zastop.

Cesar **nemški** je umaknil tožbo proti „Freisinnige Zeitung“, ker je bila ponatisnila nekatere odstavke iz dnevnika cesarja Friderika. Pokazalo se je namreč, da cesar nima pravice tožiti, ker je dnevnik lastnina cesarice Viktorije.

V zbornici **italijanskej** interpeloval je Bonghi o razmerah v **Abesiniji** in če vlada misli predložiti zbornici dokumente, iz katerih se bi razvidele italijanske pravice do Masave. Crispi je odgovoril, da gotovih poročil o Abesiniji nima, a toliko ve, da je v tej deželi velik nered. On tudi ne ve, kaj namerava Njeguš proti Melniku in slednji

zboroval v Kromerizi, izjavil se je grof Stadion malo dnij pred razpustom, da se je vlada uverila, da je univerza v Ljubljani koristna in potrebna in da njeno ustanovljenje zahteva tudi „strogo spoštovanje narodne ravnopravnosti in jednomenega varovanja vseh interesov.“ Obečal je, da se bodo začela slovenska pravoslavna predavanja, kar se je res zgodilo, a po smrti Mažgonovi nadaljevalo še nekaj časa v Gradci.

V nadaljnjih poglavjih opisuje se državni zbor v Kromerizi, kjer so malone vsi slovanski zastopniki razun treh slovenskih kmetov in nekaj Poljakov bili združeni v slovanskem klubu, delovanje slovenskih poslancev v ustavnem odboru in razpust državnega zbora. Nova oktrovana ustava, ki pa je ostala le na papirji, naštel je v § 1. kronovine in mej temi „kraljevino Ilirijo sestoječo iz vojvodine Kranjske in Koroške, grofovine Goriške in Gradiške, mejne grofovine istrske in mesta Trsta z okolico“. A kratko je bilo veselje Slovencev, Korošci neso hoteli ostati pritliklana Kranjski; raji naj se razdeli Koroško in Beljaški okraj združi s Tirolsko. Vlada pa je že 13. marca 1849 obljubila, da razruši Ilirijo. Ljubljana je sicer prosila, da naj ostane ilirski

proti prvemu. Italija je v Masavi tako utrjena, da se jej ni bati napadov. Novih ekspediciij vlada ne misli odposlati v Afriko. Dokumenti glede Masave se že tiskajo in se v kratkem predložijo zbornici.

Dopisi.

Iz Gradca 8. decembra. (O slovanskem vseučiliščnem komersu.) (Konec.) Došli so nastopni telegrami:

Ajdovščina. — Živila vseslovanska vzajemnost. — Krkoč, Dugulin, Volkov, Bollagh.

Ajdovščina. — Skupaj slovanska srca — Skupaj narod svete majke Slave. — Hmelakova obitelj.

Celovec. — Prvemu vseslovanskemu komersu v nemškem Gradcu kličejo trikrat „Živio! Slava!“ — Celovski Slovenci.

Celovec. — Slovanska vzajemnost mej Graškimi slovanskimi vseučiliščniki, prvokrat danes dejanski izražena, naj živi! — Nekdanji slušatelj Graškega vseučilišča v Celovci.

Černovce. — Niech žije zgoda miezdy slovianimi. — Ognisko Černiowce.

Černovce. — Jednosty slawjensky brimka slawa zašylaje maloruske studenstvo. — Sojuz.

Černovce. — Gromkaje slawa vam bratjia stajachčim na stražach slawianskago slowa, mysli i diela, z Vami Boh, Boh slawianski. — Bukowina.

Dunaj. — Ku dnesni slavnosti Vaši pošylame naši vyrazi najvetši radosti, a volame doličninosti vaši, bratovske, na zdar! — Akademični spolek ve Vidni.

Dunaj. — Novej zvezdi na slovanskem nebu, ognistvu slovjenstva uzajemnosti v ljubavi sveučiliščnih gravjana slovjenstvih v Gracu, društvu „Slaviji“ kliče cvala na sriečni spas cieloga slovjenstva do vieke. — Zvonimir.

Dunaj. — V duhu z Vami Vas presrečno pozdravlja Vaše uzore goječa — „Slovenija“.

Dunaj. — Videč v mejsobnem spoznavanju in sodelovanju slovanske akademične mladine najgotovejše poroštvo boljše bodočnosti kliče na komersu zbranim slovanskim dijakom slava! — Šuklje, Ferjančič.

Dunaj. — Pozdravljavame srdačno vsičkite slavjanski bratja a po slučaj proda Slovjanski komers. Slava Vam, napred za slovjansko duhovno jedinstvo. — Blgarskite studenti.

Dunaj. — Srdačna hvala za prijazni poziv. Kad ne mogu tielom prisustovat ču dušom Vašem sestanku. Bratinski pozdrav sedmorici zastupanih sestora. Živila uzajemnost! — Dr. Vinko Vitezić.

Gorica. — Jednotni uzori, jednoista načela slovanske kulture naj utrjujejo Vaše vzajemno postopanje. Pogumno naprej! Slava! — Fran Podgornik.

Gorica. — Veseli Vaše sloge uverjeni smo, da bodete tudi končavši nauke složno delovali za uzajemne naše pridobitke. — Več povablencev.

Ljubljana. — Zbranim sinovom Slave, zastopnikom vzajemnosti slovanske, kličemo gromoviti Živio! Živila slovanska sloga! Naj prvi vseslovanski komers porodi še mnogo družih, ter veliko plodu! — Slovenska družba pri Auerji.

gubernij v Ljubljani, da se tu ustanovi deželno nadsodišče in slovenska univerza, pa brezuspešno. Junija meseca 1849. je došel v Ljubljano načrt deželne ustave kranjske, po kateri bi kronovina kranjska obsegala Kranjsko, Goriško in Istro z deželnim zborom v Ljubljani, broječim 60 članov, po 20 iz vsake skupine. Zmagal pa je laški živel in tudi Primorje se je odcepilo od Kranjske.

Štajersko se je razdelilo v tri okroge. Nevoljni so bili štajerski Slovenci, da se je sedežem okrožne oblasti za slovenski okrog izbral Maribor in ne Celje. Začela se je huda agitacija. Za Maribor so se potegovali Nemci, za Celje pa Slovenci. Slovenska deputacija, ki je šla prosit na Dunaj, dobila je od Bacha čuden odgovor, zval je baje prošnjo separatistično poželjenje in dostavil je, da avstrijski Slovani nemajo avstrijske zavesti. In tako je govoril še ne leto potem, ko so jedini Slovani rešili Avstrijo! Slovenci so odgovorili s spomenico, v kateri so odločno zavračali očitjanje Bachovo, katero je globoko užalilo „oni narod, ki je bil najzvestejši in najmirnejši v viharu dobi, narod ki po drugem ni hrepenel, kakor po jedinstvi Avstrije“. Tačas je neki Madjar odgovoril Hrvat na pitanje, kako je javno mnenje na

Ljubljana. — Pri zabavnem večeru zbrano pisateljsko društvo raduje se srčno združenja vseh slovanskih vseučiliščnikov in želi večno slogo in jedinstvo v slovanskej mladini. — Dr. J. Vošnjak, predsednik.

Ljubljana. — Slovanskej braći kličemo Živela uzajemnost! — Benkovič, Čibej, Koželj, Levstek, Slatnar, farmaceuti v Ljubljani.

Ljubno. — Vsem přítomnym bratrům slovanským pošilame bratský pódzdrav a srdačni zdar buh. — Spolék Prokop.

Monakovo. — Blgarite v München jako se prisoeđinjavat kam slavnata slovianska večeria pozdravljavat bratiata si s ustroenia v česti slava prazdnik nam dika slavia. — Karukulakov, za blgarske dijake.

Novomesto. — Odkritosrčno veseleči se Vašega pobratimstva kličemo: Živili! Udañnite bratsko to ljubezen narodom svojim in lepša zarja zasijala bode Slovanstvu. Slava vseslovanski vzajemnosti! Narodna mladina.

Novomesto. — Združena moč vseh Slave sinov v prospeh naj domovja dela, da kmalu i nam še boljši čas zasveti! — Povabljeni.

Novomesto. — Čehom, Hrvatom, Poljakom, Rusom, Bolgarom, Slovincem, Srbom vsem: Slava in dober uspeh! — Naudušeni narodnjaki.

Praga. — Spolek posluchačův inženýrstvu na české technice v Praze posyla, vžely pódzdrav bratrům slovanským! — Za Výbor: Jindrich Mareš, jednatel.

Praga. — Srdečný pódzdrav vsem schromáženým našim sinům volá na zdar! — Eduard Dobrý

Visoko. — Sloga braće oživljuje nade narodnog napriedka, samo napried. Duhom prisustvuje. Krmptič.

Zagreb. — Mila nam slavenska braćo! Zaprčeni osobno prisustovati toj Vašoj slavenskoj svečanosti v duhu se veselimo z Vami želeči, da se Vaša plemenita ideja ovjenča najpovoljnijim uspiehom!

Dao Bog, da se ta sloga Vas kao neprezentanta slavenskih narodu uzpostavi meu narodi samimi! Svim nam je raditi o naobrazbi duha i srca, jer samo onda možano vspjehom djelovati za spas i srieću premile nam domovine. Prosvjetom k slobodi! V to ime od Boga Vam pomoć, a od nas bratski pozdrav. — Maturanci kr. brv. realke.

Domače stvari.

— (Svarile proti izseljevanju v Brazilijo.) C. in kr. ministerstvo vnanjih stvari je od c. in kr. glavnega konzulata v Rio de Janeiro prejelo telegram z dné 5. decembra 1888, šte. 5481, te vsebine: „Tristo avstrijskih priselnikov s potnimi listi je prišlo tu sém, zapeljani in prevarjeni so v največji sili in revii; zahtevajo vrniti se v domovino. Tukajšnja vlada se nič ne mēni za to“. Iz tega telegrama se vidi, da so se dali lahko miselni in nevedni ljudje, premoteni po praznih obljubah brezvestnih izselitvenih agentov, navzlic vsem svarilom političnih oblastev zapeljati, da so šli v Brazilijo. Jok in solze teh nesrečnikov, ki zdaj v daljni tuji deželi zdihujejo v sili in revščini

Ogerskem: „Mi smo jako zadovoljni, da smo dobili ravno to za kazen, kar so vam dali za plačilo.“ — Strogi centralizem in absolutizem je vladal odslej v Avstriji in pokopal je tudi nade slovenskega naroda.

V kratkih potezah smo načrtali bogato vsebino Apihove preimenitne knjige, da Slovence nanjo opozorimo. Iz zgodovine se učimo, ali bi se saj imeli učiti, po kateri poti nam je hoditi, da priborimo tudi svojemu narodu stalni temelj narodnega obstoja. H koncu ne najdemu primernejših besed nego jih nam na srce polaga pisatelj sam v „Predgovoru“, ki slove: „Ako sedanji rod čita o načrtih, o nadah, ki so jih gojili pred 40—50 leti navdušeni rodoljubi in ako potem primerja, koliko je oni cvet obrodil sadu, bode nabrojil sicer več prevar, nego uspehov. a tolažila ga bode misel, da priroda ne dela skokov, nego da napreduje strogo korakoma, da pa zdaj vender uživamo nekaj sadu trudov onih let. Zročemu te uspehe bode klicala Slovincu povest o minulosti: Carpe diem! in budila ga k delu.“

Najlepši vzgled tega „Carpe diem“ nam podaje g. pisatelj in mi ga le prosimo, da naj nadaljuje pričeto delo in da naj nam slika še drugo dobo narodnega vstajenja od leta 1860 do 1870.

ter si želé povrniti se v domovino, bode naj vsem tistim v svarilo, ki bi bili navzlic odsvetovanju domačih oblastev voljni, verjeti zapeljivim obljubam takšnih agentov, ki gledajo samo na svoj dobiček.

— (Pisateljskega društva zabavni večer) bode jutri ob 8. uri v steklenem salonu Ljubljanske čitalnice. Predseduje ravnatelj obrtnih šol gospod I. Šubic. — Ker z jutrajšnjim dnevo nastopi novi krčmar, kateri obeta v vsakem oziru dobre postrežbe, upati je, da se gospodje polnoštevno zbero in pripomorejo do res prave živahnosti.

— (Podeljevanje obleke revnim otrokom.) V nedeljo, dne 16. decembra, ob 11. uri dopoldne bode se v dvorani Ljubljanske čitalnice delila popolna zimska obleka revnim učencem in učenkam Ljubljanskih ljudskih šol. Damski odbor, kateri je skrbel za nabavo obleke, vabi vse dobrotnike k temu podeljevanju.

— (Klub slovenskih biciklistov) ima jutri 15. decembra svoj zabavni večer pri Virantu „Sternwarte“. Reditelja sta gg. U. Zupanc in F. Medved. Program zabavi je raznovrsten, obsegajoč razgovor, petje, komično berilo, igranje na citre in komični prizor. Gostje dobro došli.

— (Iz Rudnika pod Ljubljano) se nam piše: Nevarni, po Šmarski in Dobrunjski županiji znan tat vulgo „Sitar“ prišel je v noči od nedelje na ponedeljek v past. Mislil je okraati na Fužinah pod Ljubljano „Matevžka“. Namazal je z apnom šipo v oknu in jo utrl, da bi mu bilo potem možno okno odpreti. Gospodinja zapazi ga in gre tiho in brzo poklicat čujoče tovarniške delavce. Pridrlo jih je takoj šest na mesto in jeden udari na okno slovečega tatu z nekimi škarjami. Tat, če tudi omamljen, sproži revolver, a ker ga drugi delavec s polenom čez roki udari, revolver odleti in tatu zvežejo. Poslali so po žandarmarijo, ki ga je odvedla v zapor. Isto noč hotel je na treh krajih okraati, a povsod mu je spodletelo. Pokradel je na večih krajih. Skrival se je blizu 2 leti in če se ne motim, bila je celo nagrada nanj razpisana. Ujet je rekel, naj ga izpuste ali kar na mestu ubijejo. Ako pa tega ne storite, dejal je Sitar, jih bode pa še več na tej moji „ofceti“ plesalo in njih žene se bodo še prav bridko jokale.

— (Uporni stenografi.) V Bolgarski vse kozolec preobrača, zatorej ni čuda, da je pred par dnevi odpovedalo vseh pet stenografov, ki imajo za beleževati obravnave v sobranji. Zbornica se pa vsled tega ni dala ugnati v kozji rog, marveč poklicala je iz Plovdiva našega rojaka prof. Bezenska, da je nadomestoval nekdanje učence svoje, katerih vsaki vleče po 4000 levov na leto.

— (Nova knjiga.) Pravljice. Zapisal H. Majar v Ljubljani 1888. Založil Anton Turk, knjigovez. 8° 22 strani. Tisek J. Blaznikovih naslednikov, Cena 20 kr. po pošti 25 kr. Se dobiva pri založniku in pri vseh knjigotrčih v Ljubljani.

— (Antispiritist g. Zupan) priredil je sinoči zopet s svojimi čarovniškimi predstavami prav živahno zabavo. Obžalovati je le, da pri vsi spretosti vender ne nabaja tolike podpore, da bi zamogel imenovati svoj „dober večer“.

— (Antispiritist Zupan) imel bode jutri zadnjo predstavo v steklenem salonu Ljubljanske čitalnice.

— (Kako naraščajo mesta), uči nas statistika preteklega stoletja. L 1788. imela je Ljubljana 11.000 prebivalcev, sedaj jih ima 26.000, Zagreb povzdignil se je s 4000 na 40.000, Gradec s 35.000 na 100.000. Najmočnejše pomnožilo se je mesto Plzenj, od 3000 na 50.000. Prebivalstva je torej v Plznji sedaj 17krat, v Zagrebu desetkrat, v Segedinu devetkrat, v Temešvaru štirikrat na Dunaji trikrat toliko, kakor pred sto leti.

— (Vabilo k Besedi), katero priredi čitalnica Goriška v korist otroškim vrtom dne 16. decembra t. l. Vspored: 1. Glasovi colove harpe, idila, Umlaufova skladba za 3 citre. 2. 5. arija iz opere „Barbier di Sevilla“ uglasbil G. Rossini. 3. Deklamacija: „Graničar“ speval F. Cegnar. 4. „Podoknica“ in „Sladko spavaj“ uglasbil Schubert za citre na lok. 5. „La Cascade“, koncertna točka, uglasbil E. Pauer. 6. Igra „Vdovec in vdova“. Ustoppina za osebo 30 kr., za družino 80 kr. Radodarnost se ne omejuje. Ustop brez vabila ni dovoljen. Začetek ob 8. uri zvečer. Odbor.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Beligrad 13. decembra. Iz dobro poučenih krogov se javlja, da ostane ministerstvo

Krističevo le še do konca velike skupščine in do izvršitve nove ustave. V diplomatskih krogih se misli, da bode potem gotovo Jovan Ristić poklican, da sestavi novo ministerstvo.

Pariz 13. decembra. Ko so včeraj na oklopnici „Admiral Duperre“ v zalivu Jouanskem imeli strelne vaje, razletel se je velik kanon. Ubitih 5 mož in jeden častnik.

London 14. decembra. Kakor „Standard“ javlja, pisal je Osman Digma poveljniku angleškemu, da so uporni vojaki Emina paša in belega potovalca, najbrže Stanleya, dali Mahdijcem v roke. Osman Digma je to svojo vest z dokazi podprl.

Razne vesti.

* (Samomori) na Ogerskem množé se dan na dan. Tako ustrelil se je 10. t. m. v Budimpešti 28 letni knjigovodja Fran Kriegler. Pred svojo smrtjo napisal je še na list: „Jaz sem žrtva amerikanskega dvoboja“. — Ravno v ta dan končal si je v Tiszalöku s samokresom tudi branilnični knjigovodja Kohary (recte Kuhar) svoje življenje. Hranilnično ravnateljstvo izjavlja, da je blagajnica v popolnem redu.

* (Največ tobaka) pokadé, ako je verjeti francoski statistiki, na Nizozemskem, kjer se računi na jedno osebo 3.14 kilogramov. Drugo mesto zavzema Avstro-Ogerska, kjer popuši povprečno vsak državljani 1.71 kg. tobaka. Rusi in Lahi so pa jako zmerni kadilci, katerim je odmerjeno torej tudi najzadnje mesto v tej istini prav nepotrebnih potratih. Ruska in Laška ponašati se namreč samo s 0.56 in 0.61 kg. za osebo.

* (Ženska — huda stvar.) Laško mesto Lecco je pozorišče prav resnega štrajka in jako opasnih izgredov, katere uprizarjajo delalke iz sviloprejnih tovarn. Tako napale so nezadovoljne devojke v številu 1600 osob, katerim so se pridružili tudi kmetje iz okolice, dne 9. t. m. napominano mesto, divjale kakor besne furije po ulicah, udrihale po meščanih, da je bilo groza, pobijale okna ter v besede pravem pomenu razorožile malo vojaško posadko. Vsled tega poslali so iz Milana 4 stotnije vojakov mestu v pomoč, da so vsaj začasno napravili red. Dasi so prišli in zaprli obilo puntarje, bati se je vender nadaljnjih in še hujših izgredov. Ženska, zlasti vročekrvna Lahinja, pa res ni kar si bodi.

SLOVANSKI SVET

prinaša v 23. številki naslednjo vsebino: Kulturno orožje. — Jezik, književnost in kultura. — Slovanska ornamentika. — Nasledstvo kmetij. — Pso-glavci. Zgodovinska slika. Česki spisal Alojzij Jirásek. Poslovenil Vacerad. (Dalje.) — Pogled po slovanskem svetu. a) Slovenske dežele. b) Ostali slovanski svet. — Književnost. — Poslano.

„SLOVANSKI SVET“ izhaja po dvakrat na mesec, vselej 10. in 25. dne meseca, in se plačuje ali pošilja naročnina upravništvu „Narodne Tiskarne“ v Ljubljani. Naročnina znaša: za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 50 kr., za četrt leta 75 kr. Za Ljubljanske naročnike in dijake velja: celoletno 2 gld. 80 kr., poluletno 1 gld. 40 kr., četrtletno 70 kr.

LJUBLJANSKI ZVON

(331—286)

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

13. decembra.
Pri Stonu: Novak, Weller, H. A. Kojer z Dunaja. — Prandstätter iz Celovca. — Wallis iz Maribora. — Perko iz Ptuj. — Lejet, Santo iz Trsta.
Pri Malič: Cigran, Wiederman z Dunaja. Pavlin iz Trsta. — Bajardi iz Grada. — Schantay iz Radeč. — v. Vest iz Celovca. — Martinak iz Pulja.
Pri Južnem kolodvoru: Weiniger z Dunaja. — Jeločnik iz Litje. — Gasmaier iz Gorice. — Kaučič iz Ljubljane. — Helmersberger z Dunaja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
13. dec.	7. jutraj	748.9 mm.	—8.4° C	sl. vzh.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	749.7 mm.	—2.6° C	sl. svz.	d. jas.	
	9. zvečer	752.2 mm.	—3.0° C	z. svz.	obl.	

Srednja temperatura — 4.7°, za 3.8° pod normalom.

Dunajska borza

dné 14 decembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 81.85	—	gld. 81.85
Srebrna renta	82.75	—	82.40
Zlata renta	109.15	—	109.15
5% marcna renta	97.70	—	97.65
Akcije narodne banke	876.00	—	876.00
Kreditne akcije	303.90	—	304.70
London	121.85	—	121.85
Srebro	—	—	—
Napol.	9.64	—	9.62 1/2
C. kr. cekini	5.77	—	5.77
Nemške marke	59.67 1/2	—	59.72 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	134 gld.	40 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	171	—
Ogerska zlata renta 4%	101	20	—
Ogerska papirna renta 5%	92	95	—
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	75	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	123	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	123	—	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	80	—
Kreditne srečke	100 gld.	184	50

Zahvala.

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem izrekamo tem potom srčno zahvalo za sočutje, ki so nam ga skazali o smrti našega srčno ljubljenega, nepozabljivega soproga, oziroma očeta, brata in zeta, gospoda

ANTONA CVENKLJA.

Posebno pa se zahvaljujemo za mnogobrojno udeležbo pri sprevedu, gospodom domačim in pevcem s Krškega, ravno tako slavni požarni brambi Sevnici.

V Sevnici, dne 13. decembra 1888.

Zalujoča ostala
rodovina Cvenkelj.

(858)

Dva učenca

vsprejmeta se takoj v neko večjo prodajalnico z mešanim blagom na Dolenjskem.

Kje? pove upravništvo „Slov. Naroda“. (835—4)

V „Národní Tiskarni“ v Ljubljani

je izšla knjiga:

Ukrajinske dume.

Češki spisal E. Jelínek. — Poslovenil Podvidovski.
Mala 8°, 84 strani. Cena 15 kr., po pošti 20 kr.

Proda se

tri in pol leta star, jako težek in rejen

bik

in

par pitanih volov.

Več pove oskrbníštvo grašóine Mokronoške.

(856)

Po soglasnej sodbi odličnih strokovnjakov
je

koroški rimski vrelec

jako odlična zdravilna studenčnica pri vrtnih, želodčnih, mehurnih in obistnih boleznih, pri kataru, hripavosti, kašljanju, posebno za otroke, poleg tega pa tudi

jako fina namizna voda

s posebno dobrim okusom, brez vseh organskih in želodčnih otežujočih primesi.

V Ljubljani ga prodaja M. E. Supan; v Kranji: F. Dolenc; v Celji: J. Matič.

(181—9)

Najvišja odlikovanja na prvih svjetskih izložbah od g. 1867.

Neka se vazda izrično zahtieva:

Družbe

Liebig-ove

mesni izvadak

Pravo,

samo onda, ako etiketa svakoga lončica nosi pridodani podpis u modroj boji,

Liebigov ekstrakt od mesa služi tomu, da se odmah može prirediti jaka i izvrstna juha, nadalje da se njim poboljšaju i začine sve juhe, umake, variva i jela od mesa, te pruža, ako se valjano upotrebi, kraj izvanredne udobnosti i sredstvo za veliku prištednju u kućanstvu. — Izvrstno okrepljujuće sredstvo za slabe i bolestne.

John Liebig

Centralno skladište Liebigove družbe za Austro-Ugarsku:

Dragutin Berck, c. kr. aust. dvorski dobavljač, Beč, I., Wollzeile 9.

Dobiva se u svih većih trgovina mirodija, delikatesa drogerijah, i ljekarnah.

Najvišja odlikovanja na prvih svjetskih izložbah od g. 1867.

C. kr. konces. parobrodarsko društvo

„CUNARD LINE“

vsprejema blago in potnike

za severno in južno Ameriko.

Podrobnejša razjasnila daje „CUNARD LINE“ v ulici Valdivo br. 28, Trst. (859—1)

„THE GRESHAM“

zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijo:

Dunaj, Giselstrasse št. 1, i Pešta, Franz-Josefsplatz v hiši društva.

Filijala za Ogersko:

št. 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktiva	frank.	97,872.236.55
Letni dohodki na premijah in obrestih dné 30. junija 1887	—	18,678.393.10
Izplačitve zavarovalnin in rent in zakupnin itd. za obstanka društva (1848) več kot	—	191,108.220.84
V slednjej dvanaestmesečnej poslovalnej perijodi uložilo se je pri društvu za	—	58,038.225.—
novih ponudb, vsled česar znaša skupni znesek za obstanka društva na uloženi ponudbah več kot	—	1,510,786.529.58

Prospekte in druga razjasnila daje

Glavna agentura v Ljubljani, na Tržaškej cesti št. 3, II. nadstropje

pri Guido Zeschkotu. (300—7)

DR. VALENTINA ZARNIKA ZBRANI SPISI.

I. ZVEZEK:

PRIPOVEDNI SPISI.

UREDIL

IVAN ŽELEZNIKAR.

Vsebina: Životopis dr. Valentina Zarnika. — Ura bije, človeka pa ni! — Maščevanje usode. — Razni spisi: Iz državnega zbora. — Pisma slovenskega turista.

Knjižica je jako elegantno, po najnovejšem uzorci in res krasno vezana. — Utisnena je na sprednji strani podoba dr. Zarnikova v zlatu in pridejan tudi njegov lastnoročen podpis. — Cena knjižici je 1 gld., s pošto 5 kr. več. — Dobiti je v „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Hitro in gotovo

pomoč boleznim v želodeci in njih posledicam.

Vzdržanja zdravja

obstoji jedino v tem, da se vzdrži in pospešuje dobro prebavljenje, kajti to je glavni pogoj zdravja in telesne in duševne kreposti. Najboljše domače sredstvo, da se prebavljenje uravna, da se pravo mešanje krvi doseže, da se odstranijo sprideni in slabi deli krvi, je uže več let splošno znani in priljubljeni

dr. Rosov zdravilni balzam.

Izdelan je iz najboljših, krepilno zdravilnih zelišč jako skrbno, upliva uspešno pri vseh težavah pri prebavljenju, osobito pri slabem apetitu, napetji, bljevanju, telesnih in želodčnih boleznih, pri krči v želodeci, pri prenapolnjenju želodca z jedmi, zastinjenju, krenem natoku, hemeroidah, ženskih bolečinah, pri bolečinah v črevih, hipohondriji in melanholiji (vsled motenja prebave); isti oživlja svo delavnost prebave, napravlja kri zdravo in čisto in telesu da zopet prejšnjo moč in zdravje. Vsled tega svojega izvršnega upliva je zdaj gotovo in priznано ljudsko domače sredstvo postal in se splošno razširil.

1 steklenica 50 kr., 2 steklenici 1 gld.

Na tisoče pisem v priznanje je na razgled pripravljenih. Razpošilja se na frankirane dopise na vse kraje proti postnemu povzetju svote.

Svarjenje!

Da se izogne prevari, opozarjam, da je vsaka steklenica „dr. Rosovega zdravilnega balzama“ po meni prirejena in v moder karton zavita, ima na strani napis: „Dr. Rosov zdravilni balzam iz lekarne „pri črnem orlu“ B. Fragnerja, Praga 205—3“ v nemščini, češčini, madjarščini in francoščini, na pročelji pa natisneno mojo zakonito varovano varstveno znamko.

Pravi

dr. Rosov zdravilni balzam

dobi se samo v glavnej zalogi

B. FRAGNER-ja, lekarna „pri črnem orlu“,
Praga, št. 205—3.

V Ljubljani: G. Piccoli, lekar; Vilj. Mayr, lekar; Eras. Birschitz, lekar; Jos. Svoboda, lekar; U. pl. Trnkoczy, lekar. V Postojini: Fr. Baccaricich, lekar. V Kranji: K. Savnik, lekar. V Novem mestu: Dom. Rizzoli, lekar; Ferd. Haika, lekar. V Kamniku: Jos. Močnik, lekar. V Gorici: G. Christofolletti, lekar; A. de Gironcoli, lekar; R. Kürner, lekar; G. B. Pontoni, lekar.

Vse lekarne v Avstro-Ogerskeji imajo zalogo tega zdravilnega balzama.

Tam se tudi dobi s na tisoče zahvalnih pisem priznано:

Pražko domače mazilo

zoper bule, rane in vnetje vsake vrste.

Rabi se, če se ženam prsa unamejo ali strdijo, pri oteklinah vsake vrste, pri črvu v prstu in pri zanohtnici, če se roko ali nogo zvije, pri morske mrtvi kosti, zoper revmatične otekline, kronično unetje v kolenih, rokah in ledjih, zoper potne noge, pri razpokanih rokah, zoper odprte rane na nogah in na vsakem delu telesa sploh, vratnej otekline.

Vse bule, otekline in utrdine ozdravi v kratkem, če se gnoji, izvleče ven ves gnoj ter v kratkem ozdravi.

V škaticah po 25 in 35 kr. (178—17)

SVARILLO! Ker se Praško univerzalno mazilo od več strani ponareja, opozarjam, da ga po pravem receptu le jaz izdelujem. Pristno je samo, če imajo rumene škaticice, v katerih je mazilo, nauk, kako je rabiti, na rdečem papirji tiskan v devetih jezikih in so zavite v svetlozelen karton, ki ima natisnjeno varstveno znamko.

Balzam za uho.

Skušeno in po mnogih poskusih kot najzanesljivejše sredstvo znano, odstrani naglušnost, in po njem se dobi popolno že zgubljen sluh. 1 sklenica 1 gld. av. volj.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.